राये च नः स्वपत्या इषे धाः" [१] इति। हे इन्द्र स त्वं शेवृधं सुखवर्द्धकं द्युम्नं धनम् अस्मे अस्मासु अधिधाः अधिकं सम्पादय। जनाषाट् विरोधिजनानामभिभवितव्यं त्वदीयं क्षत्रं बलं महि महत् नो अस्मान् मघोनः धनवतः कृत्वा रक्ष। तथा सूरीन् विदुषश्च कृत्वा पाहि। नः अस्मान् राये धनाय स्वपत्यै शोभनापत्यत्वाय इषे अन्नायच धाः धारय अस्मभ्यं धनादीन् देहीत्यर्थः। अत्र विनियोगसङ्ग्रहः॥

ऐन्द्रे पशौ वपाया द्वे ऋचौ याज्यानुवाक्यके।
आचर्षणिविवेषेति पुरोडाशे पुनर्द्वयम्॥
तं सध्रीची सत्यमिच्च हविषस्तु तथा द्वयम्।
प्रसमाहि समे मन्त्रानुवाके ते षडीरिताः॥

इति नवमोऽनुवाकः॥ ९॥

अथ दशमोऽनुवाकः।

नवमे वपादीनां याज्यानुवाक्या उक्ताः। दशमे अनूयाजानामेकादशमैत्रावरुणप्रैषा उच्यन्ते। तत्र प्रथममन्त्रमाह। "देवं बर्हिरिन्द्रꣳ सुदेवं देवैः। वीरवत्स्तीर्णं वेद्यामवर्द्धयत्। वस्तोर्वृतं प्राक्तोर्भृतम्। राया बर्हिष्मतोऽत्यगात्। वसुवने वसुधेयस्य वेतु यज" इति। बर्हिःशब्देन दर्भाभिमानी प्रथमानुयाजदेवस्वरूपमुच्यते, तद्बर्हिः इन्द्रं देवं वर्द्धयत्। कीदृशं बर्हिः, सुदेवं शोभना देवता यस्य तत् सुदेवं सर्व्वैर्बर्हिर्देवैः बर्हिषि निषीदति तथा देवैर्देवसदृशैः ऋत्विग्भिः वेद्यां